

חזרה כללית של מיפגן הנח"ל באיצטדיון רמת-גן

"ירקוד הנערים לפנינו..."

העם

הציפיה הגדולה

אחי ישראל של ציפה זעירה העלפה והרבוץ וש' כחה מלבד הצורך לחוג כראוי את העשור. הרחובות קוששו, כתיקפה היו מלאים כפי שקלה היו מלאים מעורים. בכליל הצלחת היה ילא ההבחין בין צברים הלבושים כאמרי קאים, עולים חדשים הנראים כתיירים, ומתי רים שהתלבשו כאנשי העליה השניה.

העם היה מוכן לשמות, אך עדיין בלתי משוכנע לגמרי. התעמולה העצמית שנאדחת של ועדת העשור עשתה רושם של אירגון מופרז, אימה למנוע את הספונסאניות של שמחה עממית. האיש ברחוב היה מוכן ש יעשעעו אותו, יציגו לפניו הצוות, אך שמר בבוז, כאחת נפשו.

יערבו כמה שבועות עד שיסתבר אם חגי גות העשור המאורגנות היו הצלחה או כש' לון, מיבצע כביר או בלוף. בינתיים אמר הנישואי הממוצע: "ירקוד הנערים לפנינו."

העשור

הסיבה ל-800 אלף

העם קרחת ההכנות הסופיות לקראת חגי גות יום העצמאות, כשעבודי ועדת העשור עבדו ימים וליילות כדי לבדוק כל פרט ופרט בבת המניות, הופיע לפתע מנחה איל, איש מח' לתכנונים של ועדת העשור וביקש מוח' שיה מהממונים עליו. "השתגעתי?" אמרו לו, "דוקא בשבוע החגיגות כשאנחנו זקוקים לכל אים אתה מבקש חופשי?" אולם מנחה איל היתה סיבה מוצדקת לבקש חופשה. אשתו ילדה לו בן, עמדה לחזור הביתה עם הילד דוקא בערב יום העצמאות.

תוך דקות מספר התקשר יעקב אגמון, ראש מחלקת המפגנים של ועדת העשור, עם מנהל מחלקת הילדות בבית החולים ביניני-טון. "אדוני הרופא," הסביר אגמון בטלפון, "אתה מאכרח להשאיר את אשתו של מנחה איל בבית החולים עד אחרי חגיגות העצ' מאות. האיש הזה אחראי לעריכת החגיגות ב'200 ישובים. אינכם יכולים לקלקל להם את השמחה."

"תסבור את ברכת צאת בית החולים לכל 200 הישובים," השיב הרופא. "אשתו של מנחה איל תשאר בבית החולים עד אחרי החגיגות. מנחה עצמו לא יקבל חופשה."

בעיות של מנחה איל היתה רק אחת ממאל פני העיות הקטנות, שעתיד בשן המחלקת האחריות לארגון חגיגות העשור ב'40 ערים ומושבות גדולות. כי במדינה בה מהיום ימי האבל את מרבית ימי החג, העמידה משימת תכנון החג כמה בעיות רציניות.

הבעיה העיקרית היתה כיצד ליצור שמחה, שההמון יהיה בה שותף פעיל ולא צופה פסי בי בלבד. לא פחות חשובה היתה הבעיה כיצד למנוע נזירות הקהל למספר מרכזי ששמחה, ולפזר את החגיגות לכל פינה ופינה הפתרון לכך היו במות הבידור, או כפי ש' מארגני מחלקת המפגנים, האחראית לכל ה' מחלק המיוערת של חגיגות העשור, השכנים נתן: "מסיבות פרטיות ב'800 עולושים". נתן ניתמ אינה לארגון שמחה או להכריח לרקוד ולשיר, אלא ליצור את כל התנאים כדי ש' ההמון יוכל לחגוג לבד.

משקאות חריפים זוזלים. במותיה בידור הממונה בירכזן של החגיגות. כי מאה במות בכל רחבי הארץ, מהן 9 במות

במדינה

אם האמנים מכמה לבמה, תרגו עשרות פע' מיוחדים לנסוע גם ברחובות חרסיסריים, נגד הכיחין.

בתל אביב רוכזו במות הבידור בסביבה אחת, בצפון העיר, בשטח הנקרא בפי ה' מארגנים: קרית הששון. רק ביפו ובשכונת התקווה הוקמו במות נפרדות. מחקר קצר של דעת הקהל בכפרבים גילה כי תושבי שכונות אלו מעדיפים לשמוח במרכז העיר. כל החוגגים בוחחו מראש נגד כל סוגי נזקים העלולים לקרות להם. בכמה פינות ב' עיר הוקמו גם פינות זמר, מעל מרפסות בתים, מהן תשמענה תזמורות מוסיקה לרי' קודים רצופה. בשום מקום לא סמכו המארג' גנים על קול ישראל, החליטו לדאוג למוסיקה בעצמם.

"יצרנו את כל התנאים לשמחה," הסבירו מארגני הבמות, "עכשיו נשאר לקהל, רוק לבוא ולהרגיש את עצמו כמו במסיבה פר' סית כבית."

החשש: צפיפות

בתשעת ימי העצמאות שהיו עד כה ליח' ראל, היה לחגיגות יום העצמאות אופי צבאי מובהק. במרכז החגיגות עמדו תמיד מיפגנים ומצעדים צבאיים. ביום העצמאות העשירי ית' בטל במקצת הצבאי הביאליטריסטי של החג, אולם המסדר הצבאי באיצטדיון הלאומי של ירושלים שיתקיים ביום המשי, המייעד ש' יערך לאחרי ברחובות ירושלים, והמיפגנים הליליים שיתקיימו שלוש פעמים באיצטדיון רמת-גן, יהיו גם הפעם גקודות המוקד של החגיגות.

לחצם של 15 אלף התיירים הנמצאים ב' ארץ ומאות אלפי האזרחים שניהרו לחוות במיפגנים אלה הע' מיד את שלטונות זה'ל במצב חמור. לקח המיצעד המ' פורסם שלא צעד, בירי לא קלה: בני שוחת למיפגנים אופי עממי ועלידי כך שילגע בסדר, או לי' השתלט על ההמו' גים במסטר צבאי שיפצע בחגיגות ה' מאורעות. זה'ל בחר בדרך הצהיה.

גדרות תיל תוכי' ננו לשני צידי מס' לול המיצעד ביר' שלים. רק ברגע ה' אחרון, בלחץ גור' מים אזרחיים, הוח' לף התיל בחבלים. צלמים זרים ומקר' מיים שרצו לצלם את המיסדר באיצ' סדיון הלאומי, יכל' או במכלאות תיל שימצעו מהם התרו' צעות הנכנסים ל' איצטדיון לא יורשו לצאת ממנו עד תום המיסדר. המכוניות שתגענה לירושלים ביום המיצעד, לא תורשנה להיכנס ל' עיר.

מלבד ההגבלות על הקהל, הוכנו גם מתקנים רבים לר'

הבידור בתל אביב, ירכזו סביבן, לפי הערכת המארגנים 800 אלף איש.

כל במת בידור, היא כמעט תיאטרון בפני עצמו. היא מתרוממת בגובה של שני מטר במרכז רתבה מוארת ומקושטת. גם כל הרחובות המובילים לבמות הבידור הוארו וקושטו בצייורים מופשטים ובדמויות בעלי-חיים. ל' כל במת בידור ישנו מרכזי-במה, האחראי ל' חגיגה. לרשות עומד צוות של עובדים טכ' יניים: חשמלאים, מפעילי-רקמולים, טלפוניס-טית לרשת טלפונים מיוחדת שהוקמה בין הבמות, רץ גדיע, רופאים ואחיות, רופא מיוחד לבדיקת אמנים שינסו להתחלות, אמ' בולנס ומכונית קשר של המשטרה. לכל במה יש גם תזמורת משלה וקונטרנסייה האחראי להגשת התכנית, לרציפותה ולהקדקת הקהל. רק האמנים שיופיעו על הבמות יועזו בכמה לבמה.

תפקידם של כל אלה יהיה להעסיק את הקהל במשך שש שעות רצופות, להרקידו ולשעשעו. מנוונים שיוקמו ליד כל במת בידור, יספיקו משקאות ומאכלים ובמידות משקאות חריפים במחיר מוזל.

בלי גוג

התוכניות יתחילו ביום רביעי בשעה 8.30 בדיוק. האורות בכורות יכבו ובמקומם יוארו הבמות. תרוצץ עשור מיוחדת צעין את פתי' חת ההגיגה. מיד לאחריה יופעלו ליד כל במת ויקוקן דינון. הם יירו מתוך מרגל' מיוחדות, בעלות כח רתע של 20 טון, ה' מרעישות כמו מרגמת הודיזה המפורסמת. במשך חמש דקות יוהן לקהל להתפעל מ' שפע הויקיוקן, שכמותם בתל אביב בלבר' היא ככמות בה משתמשת פאריס בלבי' כל 14 יא יולי. הויקיוקן ימשכו כעשרים וחמש דקות, אולם אחרי חמש ד' קות תחל התכנית ה' מתוכננת עד לשניות. לא יהיו נאוטים. גם לא מסכות וה' קשות גונג תזמורת ה' תנגנה, ההמונים יר' קודו בהפסקות בהן יופיעו אמנים, החל באנגוס קלטי בתרגילי התעמלות וכלה ב' מרי הלהקה הצב' איות. הריקודים יהיו מעורבים: עממיים ו' סאלוניים. לחגיגי' תעמולה הנוצר ניתנו הסברים מיוחדים על מהותה של הסוב' לנות, כדי שלא יפ' ריעו לריקודים הסא' לוגיים. הוסבר להם כי החגיגות הן של עם ישראל ולא של ארץ-ישראל העובדת בלבד.

התוכנית תימשי עד שעה שתיים א' חר חצות. אולם למארגנים ניתנו ה' ראות להמשיך ב' תוכנית אם הקהל לא יתפור. אם ירצו ה' נוכחים לערוך קומ' וץ במקום, תספק להם ועדת העשור קפה וסוכר. ביטוח לכל ה' גג. הכל תוכנן ל' פרטי פרטים. הנח' גים, שיצטרפו להוביל

פועלים תווים קישוטי רחוב בת"א בלי עזרת קול ישראל

לרשותו ולהגאות. רק לצורך המיצעד ב' ירושלים נסללו 22 אלף מטר מרובע של כבישים, נקבעה תאורה לאורך מסלול של 7 קילומטר, הותקנו ברום למי-שתייה ומגרשי חניה מיוחדים.

אולם למרות המשטר הצבאי וההבנות ה' טכניות, עדיין חוששים מארגני המיצעד מ' נהירה המונית לעיר, היכולה לגרום לסיבוכים בלתי צפויים. בסוד גונב באורחי ירושלים, כי אם יש ברום לחוות המיצעד של דוחק, יוכלו לחוות בו ביוש שלישי אחר חצות' הלילה, כשהמיצעד יערוך חזרה כללית ב' צעידה לאורך כל מסלולו.

פחד מיוטר. קצת פחות מסוכן היה ארגון מפגני הלילה באיצטדיון רמת-גן, שם יערכו במשך 90 דקות הופעות קרובות מבו' ימיות בצורה תיאטרלית, מפגנים המוגנים של חיילי צה"ל בהתעמלויות מסוגים שונים, מפגני לפידים וויקיוקן-דינון.

ארבעה מגדלים בגובה של 36 מטר כל אחד ישאו עליהם את מתקני התאורה של שטח האיצטדיון, שיופעלו בדיקנות של אורות ב' מה, ינצלו את גורם ההסחקה. מלבדם הוצבו סביב האיצטדיון ורקוררענק המסוגלים לה' ארו את האיצטדיון בתאורה של אור יום.

כרטיסי הישיבה. למיפגנים אלו עמדה ביום בו הוצאו לכיירה. אולם כרטיסי אולדת גות' רו עדיין בשפע. הסביר אחד ממארגני ה' מיפגן הלילי: "כנראה שהפתיון את הקהל כל כך פדוק ובצפיפות המחכים לה, עד שמרוכ פחד עוד יהיו לנו מקומות פנויים."

תזכיר

להקת ברוזים

קשר השתיקה בעתונות הישראלית מסכיב לסילוף דברי כרושצ'וב לכתב פי' גארן, נשכר השבוע, הודות להתערבות ה' שולט הזה (1072). שפירסם לראשונה בעב' רית את דבריו המלאים של כרושצ'וב ומ' אר כיצד התפתחה בארץ מעריכה ציבורית היסטארית על סמך ידיעת-שקר. הארץ, ש' פירסם את הידיעה הכוזבת הראשונה ונמנע מלהכחישו גם אחרי שהגיע לארץ נוסח ה' ראיון המקורי, נאלץ אחרי גילוי העולם הזה להתנצל בחצייה ולפרסם את הניסח הנכון. הוא הקדים כי "נוסח זה שונה ב' כמה גקודות חשובות מן הניסוח שנמסר ב' הארץ... על פי מברק מאת סופרנו בסא' ריס, מר מוריס קאר." תוך כדי כך הסתכח רוב העיתונים בטעות חדשה, הפוכה, שנבעה מכורות לשונת. בנוסח הצרפתי אמר כרושצ'וב כי "אנו הקומוניסטים אוהדים ל' נוסח העתון לישראל" וכן הופיע הדבר ב' גיסה המתוקן בירוב וענין יושפא. אוכלים המשמעות האמיתית של הביטוי הצרפתי ב' מקשור הזה הוא "לבנו, לבנו ליהודים" או עלו... במובן "אנו משתתפים בגורלם" או "בצערם של העולים"... ברודו עתונאי אחר, אודות הילד התימני שעלה כבכול ברגל מתיון לישראל אחרי שעבר תלאות אגדתיות, שימש גם השבוע חומר לשוטרות תעמולה. אחרי שנסתבר כי העולם הזה (1072) צדק בקבעו, כי הילד לא היה כלל נזרא, ואינו אלא פרי המצאתה של צעירה ישראלית העובדת בשביל שובעון ספרדייהודי בלונ' דון, הודיעה לשכת הנישואי כי "עוד לא אכדה תקחתנו כי הילד ימצא באיזה מקום במדינה". "... משכן הנכנסת בינה, עקרונית לפי תוכניתה של האדריכל קלארתיין, שוכה בשע' תו בתחרות. אולם הועדה, שהמליצה על כך, קיבלה למעשה את דברי הביקורת שהושמעו בציבור הרחב ושפורסמו לראשונה בהשולט הזה (1034). בקבעה שרוב פרטי התוכנית ישונו... השבוע נתפס הפורץ המועדן פאריים רוס, אשר את שיתח פעולתו גילו לראשונה חוקרי העולם הזה (1049) רוס היה מועיק אמהות-חיליים למשרד-הבטחון, חודר בהערוך לדיורותיהן.